

videre at registrere Skibet i Henhold til en saa usikker Adkomst; og paa den anden Side er der dog en afgjort praktisk Trang til, at Erhververen skal kunne faa Skibet registreret.

Paa lignende Maade vil Forholdet kunne stille sig i andre tidligere omtalte Tilfælde, hvor den foreliggende Adkomst paa Grund af sin Udfærdigelsesmaade ikke yder nogen ifølge Bureauets regelmæssige Krav tilstrækkelig Sikkerhed for Ejendomsrettens Erhvervelse, og hvor den manglende Sikkerhed, f. Eks. offentlig Legalisation af Underskrifter, efter Omstændighederne heller ikke med nogen Rimelighed kan fordres tilvejebragt eller sliig Tilvejebringelse overhovedet er umulig, f. Eks. fordi vedkommende Udsteder nu er død.

Hvilken Udvej aabner sig da her for paa den ene Side at give Rederen den fornødne Udgang til at faa Skibet registreret uden dog paa den anden at svække den fornødne Tillid til Paalideligheden af Skibsregistrærens Adkomst-Angivelser?

Vigtigheden af dette Spørgsmaals fyldestgørende Besvarelse kan ikke overses. Hvor vilde det ikke kunne være en ubehagelig og uforvarselig Overraskelse for adskillige Medborgere, hvis hele Rækker af efterfølgende Adkomster og Hæftelser paa et Skib vare registrerede i den skønneste Orden, men alle viste sig ugyldige, fordi den første Erhververs Adkomst var registreret uden tilstrækkelig Gjennemgang. Maatte ikke vedkommende tablidende Medborgere med Høje kunne beklage sig over, at Lovgivningen var Skyld i deres Skuffelse? Denne Følge bør for Alvor søges undgaaet.

Den Fremgangsmaade, i alle de omhandlede Tilfælde at paalægge Anmelderen at søge Ejendoms Dom, vil vistnok ikke være at anbefale, da den altsor ofte vil medføre et unødigt Besvær for Erhververen, som forudsættes at være i Besiddelse af en, i og for sig umistenkkelig og uanfægtet, paa hans Navn lydende Adkomst og derfor ikke bør behandles i Lighed med den Besiddelse, der regelmæssig maa forudsættes slet ikke at have nogen virkelig Adkomst at fremlægge. Medens der i sidste Fald mangler ethvert skriftligt Grundlag for en Registrering, saa at der maa en Dom til for at afhjælpe Savnet deraf, findes derimod et saadant i foreliggende Tilfælde, som blot trænger til at udfyldes ved en Fremgangsmaade, der kan antages at ville fjerne Manglerne, som maatte kække ved samme.

Til Udfindelse heraf har Kommissionen hentet en Beslædning fra, hvad der nedenfor i § 48 vil blive bestemt om Panterrettigheder, tilfæde i et Skib, forinden dette er blevet

registreret som dansk. De foreslaas at skulle bortfalde, naar de ikke ere blevne registrerede i det danske Skibsregister inden 3 Maanedes, efter at Skibet selv er blevet registreret. Under Forudsætning af, at man maatte give sit Bifald til denne Forskrift, ses det nu ikke, hvad der skulde være i Besen for ogsaa at lade Ejendomsrettigheder ophøre, naar man først har draget Omhu for gennem en offentlig Bekendtgørelse at give mulig berettigede Ejere fornøden Beslædning til at møde og varetage deres Tarv; thi det kan dog med Billighed kræves af saadanne Ejere, at de holde et vaagent Øje med deres Skibes Farter. Forsomme de det, maa de finde sig i, at der indtræder en Præklusion af Rettigheder i dette som i andre Forhold, hvor et berettiget Ejemed udtræder det. Og et saadant maa vistnok erkendes at foreligge her, hvor Hensynet til Skibsregistrærens Paalidelighed næppe lader sig fyldestgøre paa anden rimelig Maade.

Opnaaelse af den Retsikkerhed, som faas ved saadan Præklusion af Indsigelser, kan og bør imidlertid ikke være forbeholdt den, hvis Adkomst lider af visse Mangler. Den, hvis Adkomstbrev erklæres for fyldestgørende, bør ikke være værende stillet end den, hvis Adkomst ikke er det, i Henseende til Opnaaelse af et vist Retsgode, og Hensynet til mulig eksisterende Rettigheders Fortabelse vejer ogsaa saa meget mindre i dette Tilfælde; derfor maa Bureauet paa Forlangende ogsaa faa meget mindre i dette Tilfælde; derfor maa Bureauet paa Forlangende ogsaa følge samme Fremgangsmaade ved Registreringen af en sliig som mangelfri antaget Adkomst.

Ønsker vedkommende Indehaver af sidstnævnte Adkomst derimod ikke den Forsikring af Registreringens Sværkættelse, som følger dermed, har han det Fortrin at kunne slippe derved.

Som Følge heraf bestemmer Lovforlaget § 18:

Hvis der er vedlagt Anmeldelsen en skriftlig Adkomst til Skibet, lydende paa Anmelderens eller Anmeldernes Navn, som i og for sig er egnet til at udgøre Grundlaget for en Ejendoms Erhvervelse af det Skib, hvoraf Anmelderen er i upaataalt Besiddelse; men Adkomsten dog ifølge dens formelle Udfærdigelsesmaade eller usfuldstændige Legitimation af Udstederens Adkomst eller af andre Marsager ikke yder den Sikkerhed for Ejendomsrettens fuldstændige Erhvervelse, som regelmæssig bør fordres som Betingelse for Registreringen, og disse Mangler enten ikke mere kunne afhjælpes eller forgæves ere forsøgte afhjælpne ved Henvendelse paa vedkommende Steder, eller saadanne Forsøg ikke uden